

28.9.2012

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΠΡΟΣ ΤΑ ΜΕΛΗ

Θέμα: Αναφορά 0122/2012, του Francesco Agnoli, ιταλικής ιθαγένειας, εξ ονόματος του Movimento Europa Difesa Vita e Dignità Humana (MEVD – Κίνημα Άμυνας υπέρ της Ζωής και της Ανθρώπινης Αξιοπρέπειας), φέρουσα άλλες 23 υπογραφές, σχετικά με την αποποινικοποίηση των μαλακών ναρκωτικών

1. Περίληψη της αναφοράς

Ο αναφέρων επισημαίνει τις βλαβερές συνέπειες των ναρκωτικών ουσιών. Επίσης θεωρεί ότι η χρήση μαλακών ναρκωτικών οδηγεί εν τέλει στη χρήση πιο βαριών ναρκωτικών ουσιών. Καλεί το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο να λάβει υπόψη τη βλαπτικότητα των ναρκωτικών ουσιών, συμπεριλαμβανομένων των μαλακών ναρκωτικών, και να ταχθεί εναντίον της αποποινικοποίησής τους. Ο αναφέρων ζητεί επίσης την ανάληψη πρωτοβουλίας από την Επιτροπή προκειμένου να εμποδιστεί, και όπου είναι απαραίτητο να ακυρωθεί, η αποποινικοποίηση ναρκωτικών ουσιών, συμπεριλαμβανομένων των μαλακών ναρκωτικών.

2. Παραδεκτό

Χαρακτηρίστηκε παραδεκτή στις 31 Μαΐου 2012. Η Επιτροπή κλήθηκε να παράσχει πληροφορίες (άρθρο 202, παράγραφος 6, του Κανονισμού).

3. Απάντηση της Επιτροπής, που ελήφθη στις 28 Σεπτεμβρίου 2012

‘Το υπάρχον διεθνές σύστημα ελέγχου των ναρκωτικών βασίζεται στις σχετικές συμβάσεις του ΟΗΕ. Η ταξινόμηση της κάνναβης έγινε με την Ενιαία Σύμβαση του ΟΗΕ επί των ναρκωτικών (1961). Όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ είναι συμβαλλόμενα μέρη στη σύμβαση αυτή και έχουν εφαρμόσει μέτρα όσον αφορά χρήση¹ της κάνναβης, απαγορεύοντας την

¹ Ενιαία Σύμβαση του ΟΗΕ, του 1961, επί των ναρκωτικών όπως τροποποιήθηκε από το πρωτόκολλο του 1972, άρθρο 36: «Με την επιφύλαξη των οικείων συνταγματικών διατάξεων, έκαστο συμβαλλόμενο

παράνομη χρήση της.

Η ενιαία σύμβαση του ΟΗΕ επί των ναρκωτικών (1961) και η σύμβαση για τις ψυχοτρόπους ουσίες (1971) δεν περιλαμβάνουν διατάξεις σχετικά με τη χρήση ελεγχόμενων ναρκωτικών ουσιών και ως εκ τούτου δεν υποχρεώνουν τα κράτη να προβλέπουν ποινικές ή άλλες κυρώσεις ή τιμωρίες όσον αφορά τη χρήση αυτών των ναρκωτικών. Τα συμβαλλόμενα μέρη των συμβάσεων του ΟΗΕ λαμβάνουν τα μέτρα που θεωρούν κατάλληλα όσον αφορά τη χρήση των ναρκωτικών, σύμφωνα με τις υποχρεώσεις τους δυνάμει αυτών των συμβάσεων. Εκτός αυτού, σημαντικός αριθμός κρατών μελών του ΟΗΕ (περιλαμβανομένων των περισσότερων κρατών μελών της ΕΕ) έχει αποποινικοποιήσει *de facto*, και σε ορισμένες περιπτώσεις και *de jure*, την κατοχή ελεγχόμενων ναρκωτικών ουσιών για προσωπική χρήση, και ιδίως την κατοχή κάνναβης¹. Η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν είναι συμβαλλόμενο μέρος των συμβάσεων του 1961 και του 1971 του ΟΗΕ.

Η πολιτική για τα ναρκωτικά συνιστά σε μεγάλο βαθμό αρμοδιότητα των κρατών μελών της ΕΕ. Οι πολιτικές όσον αφορά την χρήση ναρκωτικών ουσιών και οι ενέργειες με στόχο τη μείωση της ζήτησης των ναρκωτικών συνδέονται με το κοινωνικοοικονομικό και πολιτιστικό πλαίσιο κάθε χώρας. Για αυτόν τον λόγο, κάθε κράτος μέλος αποφασίζει σχετικά με την πιο κατάλληλη πολιτική όσον αφορά την χρήση ελεγχόμενων ναρκωτικών ουσιών, συμπεριλαμβανομένης της κάνναβης.

Σχετικά με το συγκεκριμένο αίτημα των αναφερόντων με το οποίο καλούν το Κοινοβούλιο να ζητήσει από την Επιτροπή να αναλάβει πρωτοβουλίες που να αντισταθούν ή να καταργούν τη νομοθεσία των κρατών μελών ή πρακτικές σχετικές με τη «νομιμοποίηση» της κάνναβης, η Επιτροπή δεν μπορεί να προτείνει τα μέτρα σχετικά με τη δημόσια υγεία σύμφωνα με το άρθρο 168 παράγραφος 5 της ΣΛΕΕ, το οποίο αποκλείει την εναρμόνιση του εθνικού δικαίου. Το παραπάνω συμβαίνει επειδή η ΕΕ έχει την εντολή μόνο να συμπληρώνει τη δράση των κρατών μελών με στόχο τη μείωση της βλάβης που προκαλούν στην υγεία τα ναρκωτικά. Ωστόσο, οι αποφάσεις σχετικά με τις εθνικές πολιτικές σε αυτόν τον τομέα εμπίπτουν στην αρμοδιότητα των κρατών μελών.

Συμπέρασμα

Οι αναφέροντες θα πρέπει να απευθυνθούν στις αρμόδιες αρχές των μεμονωμένων κρατών μελών της ΕΕ όσον αφορά τις ανησυχίες τους σχετικά με τη νομιμοποίηση των ελεγχόμενων ναρκωτικών ουσιών, περιλαμβανομένης της νομιμοποίησης της κάνναβης.

Μέρος θα λάβει τα αναγκαία μέτρα ώστε η καλλιέργεια και η παραγωγή, η παρασκευή, η εξαγωγή, η κατοχή, η προσφορά, η διάθεση προς πώληση, η διανομή, η αγορά, η πώληση, η παράδοση για οποιαδήποτε αιτία, η πρακτόρευση, η αποστολή, η διαμετακόμιση, η μεταφορά, η εισαγωγή και η εξαγωγή ναρκωτικών που δεν συνάδουν με τις διατάξεις της παρούσας Συμβάσεως ή κάθε άλλη πράξη που κατά την άποψη του εν λόγω Μέρους αντιβαίνει στις διατάξεις της παρούσας Συμβάσεως (...)».

¹ βλ. <http://www.emcdda.europa.eu/legal-topic-overviews/cannabis-possession-for-personal-use#countries>